

препричано

ЈЕВАНЂЕЉЕ

за децу

препричано

ЈЕВЈАНЂЕЉЕ

за децу

2006

ПРЕДГОВОР

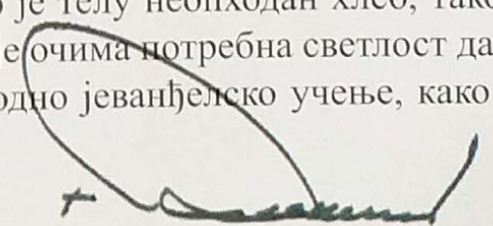
Драга децо, за време свог овоземаљског живота, наш Господ Исус Христос није написао ниједну књигу. Када је напунио тридесет година, изашао је да проповеда о Царству небеском и три и по године непрестано је путовао и поучавао народ. Тек неколико година после Његове крсне смрти и славног Васкрсења, свети јеванђелиста Матеј је у својој књизи укратко описао живот и учење Сина Божијег и ту књигу је назвао Јеванђељем. Грчка именица “јеванђеље” означава “радосну, благу вест”. Јеванђеље је блага вест о нашем спасењу од греха, ђавола и смрти а кроз веру у Исуса Христа.

Касније су свети апостоли Марко, Лука и Јован Богослов такође саставили своја Јеванђеља, делимично понављајући и допуњујући казивање светог апостола Матеја. Због тога се ова четворица апостола називају и јеванђелистима.

У књизи коју ви држите у рукама сва четири Јеванђеља обједињена су у јединственом приповедању, поједностављеном тако да и за вас буде приступачно.

За хришћанина је Јеванђеље најважнија света књига. У њој се открива да је наш Бог Пресвета Тројица, Отац, Син и Свети Дух. Отац небески је послао Свог љубљеног Сина да спасе грешно човечанство. Син Божији је за нас умро на крсту, а затим је васкрсао и свима верујућима подарио спасење. Вера у Христа, међутим, мора се потврдити и делима. У Јеванђељу ћемо пронаћи и заповести Христове: уколико их будемо испуњавали, постаћемо чеда Божија и наследници Царства небеског. Најважнија Спаситељева заповест јесте да љубимо Бога и ближњег.

Да бисмо побожно живели, непоходно је да познајемо и да волимо реч Божију-свето Јеванђеље. Као што је телу неопходан хлеб, тако је души неопходна реч Божија; као што је очима потребна светлост да би могле да виде, тако је и души неопходно јеванђелско учење, како би могла да узраста у добру и светости.

Патрнарх Московскій и всея Р҃си

ВЕСТ О РОЂЕЊУ ЈОВАНА ПРЕТЕЧЕ

ре две хиљаде година, у далекој Палестини, живела је једна побожна породица: свештеник Захарија и његова жена Јелисавета. Били су то праведни људи и увек су испуњавали заповести Божије. И премда су дуго живели и већ остарили, нису имали деце. Овај праведни пар је много туговао због своје бездетности (неплодности) и они су, не губећи наду, молили Бога да им подари дете.

Једном приликом, кад је Захарија служио у храму Божијем, јавио му се анђео Господњи Гаврило. Објавио му је да је његова молитва услишана и да ће се њему и Јелисавети ускоро родити син, којем би требало да дају име Јован. Он ће бити велики пред Господом, многе ће обратити ка Богу и припремиће људе за сусрет са Спаситељем. Захарија је посумњао у речи анђела, јер су они већ били стари и више нису могли да имају децу. Анђео му је зато рекао: “Бићеш нем све дотле док се не испуне моје речи.” Када је Захарија изашао пред народ, ни реч није могао да изговори и објашњавао им је знаковима. Тада су сви разумели да је свештеник Захарија у храму имао виђење.

Јелисавета је пет месеци скривала од народа да очекује сина, ли се при том радовала што ће суседи ускоро престати да презиру њу и Захарију због бездетности (неплодности).

У старини су свети Божији људи, пророци, предсказивали да ће Господ Спаситељ доћи на земљу ради спасења човечанства. Пред јављање Спаситеља, требало ј да се роди Његов претходник, Претеча, да би људе припремио за сусрет са Господом. Господ је известио људе о Јовану Претечи кроз пророка Малахију: “Ево, Ја ћу послати анђела Мојега и он ће припремити пут преда Мном.” Под анђелом или изаслаником овде треба подразумевати Јована Крститеља. Много пре Христовог доласка у свет, други пророци су предсказивали о томе да ће се Он родити од Дјеве, указали су на место и време Његовог рођења, говорили су о Његовим крсним страдањима и Васкрсењу, поучавали су људе истинској вери, позивали их на покајање и верност Богу, учили их љубави према ближњима.

БЛАГОВЕСТИ ПРЕСВЕТОЈ ДЈЕВИ МАРИЈИ

Шест месеци после јављања Захарији, Бог је послао арханђела Гаврила у галилејски град Назарет.*

** Предање говори о томе да су у Назарету живели родитељи Дјева Марије, Јоаким и Ана, који су водили порекло од цара Давида. Доживели су дубоку старост, али децу још нису имали. Јоаким и Ана, међутим, нису губили наду и нису престајали да моле Бога да им подари сина или кћер. Једном приликом, Ана се током молитве јавио анђео Господњи и објавио: "Бог је услишио твоју молитву!" Предсказао јој је да ће родити дете. Исто такво виђење имао је и њен муж. Праведни Јоаким и Ана обећали су да ће новорођенче посветити Богу. Анђелске речи су се оствариле и њима се родила Кћер Којој су дали име Марија. На јеврејском језику, ово име значи "госпођа" или "господарица". Када је Марија напунила три године, родитељи су је довели у храм, да би испунили завет (обећање) који су дали Богу. Свеишеник Захарија ју је благословио и увео у Светињу над светињама, где су улазили само првосвеишеници, па и они само једном годишње. Он је то учинио према откривењу које му је дато са небеса, јер му је Дух Свети објавио да Она није обична девојчица и да је Марији одређено да постане Мати Сина Божијег. Боравећи у храму, Она је све време посвећивала молитви, читању Светог Писма и шивењу. Марија је дала завет (обећање) Богу да ће за свагда остати дјева и да се неће удавати. Када је Марија напунила четрнаест година, према закону више није могла да остане у храму. Будући да су се Њени родитељи до тог времена већ упокојили, брига о њој поверена је Њеном даљем рођаку, старцу Јосифу. Она се заручила (верила) са њим и настанила се у граду Назарету. Тамо су живели Дјева Марија и старац Јосиф, са којим је Она била верена. Анђео је стао пред*

